אף מכה אדם לא תחלוק בו כולי -

By smiting a person, you should also not differentiate by him, etc.

Overview

The תנא דבי חזקיה תנא דבי חזקיה derives from the פסוק סומת אדם יומת מכה בהמה עומכה המכה לומכה ומכה אדם פסוק, we derive מכה מכה לומכה מכה מכה בהמה מכה מכה ומכה אדם one is always liable regardless whether the damage was done מכה בחזיד מיט סיד בשוגג מועג אדם מכה אדם לומנא מכה לומנ

- מיתה 2 מיתה אסון דאשמעינן דלא ישלם דמי ולדות בהדי מיתה אסון א יהיה אסון אסון דאשמעינן דלא ישלם אסון א יהיה אסון אסוף א יהיה אסון, which informs us that the perpetrator does not pay the value of the fetus together with a death sentence -

יהא נמי דדרשינן בשילהי פרק כיצד הרגל (בבא קמא כו,א) עליו 4 ולא על האדם - והא נמי דדרשינן בשילהי פרק כיצד הרגל (בבא קמא מא) אחל also, regarding this which was expounded in the end of פרק כיצד הרגל; 'on him, but not on the person' -

דלא תשקול מיניה ממונא ותקטליה על הרציחה לחוד - 5

That you should not take money from him and execute him, for murder alone - יוקרא דלא תקחו מיניה דלא תשקול ממונא מיניה ונפטריה אצטריכו כולהו And regarding the verse of 'לא תקחו וכו', from which we expound it to mean; that you should not take money from the murderer and exempt him from execution; all these verses are necessary -

דלא מצי למילף מהיקישא דתנא דבי חזקיה כדפירש בקונטרס לקמן (דף לח,א") -

1

 $^{^{1}}$ אמור) כד,כא.

² בא,כב (משפטים) שמות reads ולא יהיה אסון ענוש יענש (if there will not be a mishap [the pregnant woman was not killed], the perpetrator should be punished [and pay the value of the (aborted) fetus]). We can infer from this סוק that if there was an אסון (the pregnant woman was killed), the perpetrator will not pay the ידמי וולדות this is the rule of "קלב".

³ תוספות is (seemingly) assuming (now) that we can derive the rule of קלב"מ from קלב"מ, so why is the פסוק of ולא יהיה האסון (and the other two תוספות enentioned shortly by תוספות) necessary?!

אם כופר יושת שליו, we expound the word שור המועד states regarding a אם כופר יושת שליו, to mean that only if one's ox kills a person is there an obligation for a monetary payment of כופר (besides killing the ox), however if a person kills someone, there is no obligation of כופר (or any monetary payment), since it is a capital crime; the rule of הַלב"מ

⁵ This case is different from the previous case of ולא יהיה אסון, for in that case besides the killing of the woman, there is the loss of the fetus (ממון אחר); however here there is only the loss of life, and no other loss – על הרחיצה לחור.

 $^{^6}$ מסעי) במדבר (מסעי) במדבר states regarding a murderer, ולא תקחו כופר לנפש רוצח וגו' כי מות יומת.

ד"ה לחייבו ⁷.

For we cannot derive those rulings from the היקש of תד"ה, as רש"י explained later on -

דממכה בהמה לא מצי למילף פטור ממון 8 דאדרבה חיוב היה לו למילף דמכה בהמה חייב 9 That from the מכה אדם מכה אדם אפר מכה אפר מכה אפר we could not derive an exemption of paying money, for on the contrary we should derive an obligation to pay by מכה אדם since מכה, from which we want to derive from, is liable to pay money! להכי איצטריך למכתב כולהו 10 -

Therefore, it is necessary to write all these three פסוקים -

- והכי ילפינן מה מכה בהמה לא חלקת במה שכתוב בו דהיינו חיוב דבכל עניין חייב אחלב והכי ילפינן מה מכה בהמה לא חלקת במה שכתוב בו דהיינו חיוב דבכל עניין חייב אחלב אחלב והמה from the קלב"מ from the בהמה just as by בהמה you did not distinguish regarding this which is written by it, meaning that one is liable for מכה בהמה, in any instance -

אף מכה אדם כל עניני פטור ממון שכתוב בו Similarly, by מכה אדם all types of exemptions which are written by one who

smites a man, namely that they do not pay money; regarding these rules -

You should also not distinguish between מזיד, or whether he was killed in an upwards direction or in a downwards direction; in all cases he is exempt from payment –

חוספות now explains the meaning and the need of the three expression in "תד"ח. 11

ושוגג למזיד היינו ממון אחר בהדי מיתה¹² -

לא תחלוק בין שוגג בין מזיד ובין דרך עלייה לדרך ירידה -

Not differentiating between שוגג ומזיד is referring to other payments together with death; that he does not pay them even if he was a שוגג and will not be executed -

- אוניה וופטריה כדאמרינן לקמן ¹³ ודרך עלייה וירידה בכל ענין לא תשקול ממונא מיניה ונפטריה בכל ענין לא teaches us **that in any case** (even

_

⁸ The מכה היקש of תד"ח (merely) compares מכה בהמה מכה אדם, meaning just as by מכה בהמה there is no difference between מכה אוגג ומזיד וכו', the same should be by מכה אדם, that there is no difference between מזיד. The simple understanding is that just as one is liable to pay for מכה בהמה in all cases, the same should apply to מכה אדם מכה שוגג. The חד"ח מכה אדם proof at all that there is a concept of קלב"מ. It only teaches us not differentiate between שוגג by מכה אדם שוגג.

⁹ The fact that מכה is always מכה הייב to pay בין בשוגג בין בשוגג בין בשוגג האסט מכה מכה אדם, which is derived from מייב, he should also always be מייב מאיד to pay (both by שוגג שוצ)! See 'Thinking it over'.

¹⁰ From these three פסוקים we derive that (in a general sense) there are no monetary payments when a capital crime was committed; the rule of קלב"מ. However, from those פסוקים we may have assumed that there are no payments, only when the offender is executed, which is the simple understanding of קלב"מ, therefore the תד"ח extends this exemption even to cases where there is no actual death penalty.

¹¹ These are, 1) בין דרך עלייה לדרך ירידה (2 and 3; בין מתכוין לאינו מתכוין לאינו מתכוין: and 3.

 $^{^{12}}$ This may be referring to the דמי (in the פסוק of ולא יהיה אסון); see footnote # 2.

 $^{^{13}}$ לח, א הקחו. This may be referring to the פסוק סf ולא תקחו. See footnote # 6.

if he killed דרך עלייה) do not take payment from the killer and exempt him, as the the take take are states later -

ומתכוין לשאין מתכוין לענין דמי 14 האשה:

And not distinguishing between מתכוין לשאין מתכוין is regarding payment for the murdered woman that he does not pay her value to her heirs, even if he killed her בשוגג.

Summary

The תד"ח does not teach the rule of קלב"מ. It is only after we know the rule (from the three שוגג, אינו מתכוין) that תד"ח extends this rule to דרך עלייה, and דרך עלייה.

Thinking it over

תוספות writes that if not for the three פסוקים (which teach us קלב"מ) we would utilize the תד"ח that one is מכה בהמה (just like בשוגג (just like מכה בהמה is always liable to pay). Seemingly, at this point where we do not know the rule of η , why is a דייב necessary to teach us that חייב is שוגג to pay; why should we assume otherwise? η

_

¹⁴ According to תד"ח even if the woman was killed accidentally no payment is made to her heirs for the value of the woman. This may refer to the לימוד אליו ולא על האדם 6 לימוד. See footnote # 4.

¹⁵ See footnote # 9.

 $^{^{16}}$ See מגו גבורים.